

مطبوعات مذهبی آلمان

ترجمه: ج. سرو

● در سال ۱۹۴۹، با تشکیل ۷۱ مؤسسه خصوصی کلیسایی، جامعه همکاری مطبوعات کاتولیک تأسیس شد. این سازمان، به طور منظم روزنامه‌ها و مجله‌هایی را با تیراژی حدود ۱۱ میلیون نسخه انتشار می‌دهد.

«جامعه همکاری مطبوعات کاتولیک»^۱ تأسیس شد. این سازمان، به طور منظم روزنامه‌ها و مجله‌هایی را با تیراژی حدود ۱۱ میلیون نسخه انتشار می‌دهد. نمایندگی منافع مطبوعات کاتولیک و تأمین اقتصادی آن، افزایش تأثیرات انتشاراتی تبلیغات، اطلاعات تبادل تجربه‌ها و کنفرانسها و جلسه‌های تخصصی، همکاری‌های چاپی و نگارش در زمینه‌های آموزش حرفه‌ای و آموزش ضمن کار، از وظایف این سازمان است. جامعه همکاری مطبوعات کاتولیک با نهادهای انتشاراتی کلیساهای کاتولیک از جمله با بخش مرکزی «رسانه‌های کنفرانس اسقفهای آلمان»، شرکت خدمات رسانه‌ای و «انستیتیوی تشویق نسل جوان در امور نگارش» همکاری نزدیک دارد.

کلیسا در آلمان، یک نهاد و نیروی مهم اجتماعی است. سنت روابط دولت و کلیسا به ویژه در جریان سقوط رایش آلمان پس از جنگ جهانی دوم، و واقعیت حقوقی ناشی از ماده ۱۴۰ قانون اساسی که کلیسا را در شمار مؤسساتی که از حقوق سازمانهای عمومی برخوردارند، قرار داده، اهمیت این نهاد اجتماعی را نشان می‌دهد. کلیسا در آلمان طرفداران بی شماری دارد و بخش وسیعی از شهروندان حداقل اسماً در آن عضویت دارند. کلیسا همچنین یکی از نهادها و مراجعی است که بیشترین کارفرما را دارد. این موارد، می‌تواند تا اندازه‌ای توجیه‌گر بخشی از فعالیتهای کلیسا در حکومت و جامعه باشد.

کلیسای کاتولیک

رابطه مذهب کاتولیک و امور انتشارات، به ویژه مطبوعات، ناظر بر دستاوردهایی با تأثیری بسیار گسترده است.

کلیسا در طول زمان فعالیتهای مطبوعاتی، بر این اعتقاد بوده است که مطبوعات در خدمت کلیسا، باید تا حد امکان به درجه عالی کمال برسند. صاحب کلام است که کفایت بشریت را نیز در اختیار دارد. مطبوعات موظف است، واقعیت جاری را از دیدگاه اصول حقیقی و اهداف حیات تفسیر کند. حق حیات مطبوعات کاتولیک ناشی از این مأموریت است که رویدادهای جاری و تاریخی را با کلام خداوندی منجلی ساخته، از ارزشهای انسانی و مسیحی به دفاع برخاسته و افکار عمومی را از مفاهیم اخلاقی سالم و ناب و قوی سیراب کند.

پس از جنگ جهانی دوم، نشریه‌های روزانه کاتولیک مانند گذشته دیگر وجود نداشت، هرچند برخی از بنگاههای چاپ و انتشارات هنوز پا برجا بودند. قدرتهای اشغالگر آمریکا و انگلیس، با مطبوعات عقیدتی آشنایی چندانی نداشتند. در مقابل، نشریه‌های پروانه‌ای به اصطلاح «نزدیک به حزب» در منطقه اشغالی انگلیس به وجود آمدند.

در سال ۱۹۴۹، بر اثر برقراری آزادی مطبوعات، امکان تأسیس و یا تجدید تأسیس مطبوعات فراهم شد. یوهان ویلهلم ناومان، در اولین کنگره کاتولیکها بعد از جنگ در شهر ماینس، روزنامه خود را در تاریخ ۱۹۴۸/۸/۲۸ با نام آو گسبورگر تاگس پست منتشر کرد. روزنامه نویسان و ناشران حاضر در کنگره، که مخالف تأسیس نشریه در منطقه اشغالی انگلیس بودند، در پایان کنگره تأسیس «جامعه نویسندگان و ناشران کاتولیک آلمان» را اعلام کردند. بدین ترتیب، پس از سال ۱۹۴۹ تنها در مناطق جنوبی آلمان جراید کاتولیک قدیم دوباره تأسیس شدند. ولی خیلی زود از صحنه خارج، و در یکدیگر ادغام شدند، به جز چند نشریه که دوباره تاگس پست از آن جمله است.

۱. جامعه همکاری مطبوعات کاتولیک

در سال ۱۹۴۹، با تشکیل ۷۱ مؤسسه خصوصی کلیسایی،

۲. شرکت خدمات رسانه‌ای

«شرکت خدمات رسانه‌ای با مسئولیت محدود»، یک مؤسسه خدماتی برای تأسیسات و نهادهای انتشاراتی با گرایش کاتولیک است. «اتحادیه دوایر اسقفی آلمان» در این شرکت صاحب سهام است.

شرکت خدمات رسانه‌ای را در سال ۱۹۷۵، نهاد «کنفرانس اسقفهای آلمان» به عنوان ابزاری مؤثر در مشاورت، تشویق و ترویج امور رسانه‌های کاتولیک تأسیس کرد. رییس کمیسیون انتشارات «کنفرانس اسقفهای آلمان» در رأس شورای نظارت این شرکت قرار دارد. موردهای زیر، از جمله وظایف این شرکت است:

- ایجاد و توسعه یک سازمان ارتباطی و خدماتی که بتواند کلیسا را در مورد مسایل و امور رسانه‌ای از نظر اقتصادی مهم، توجیه و نمایندگی کند و بار مسئولیت آن را به عهده گیرد.

- توجه خود را در جمع‌آوری اسناد و مدارک در مورد توان اقتصادی امور انتشاراتی کاتولیک معطوف داشته، سعی کند در کنار امور مستقیم اقتصادی ارگانهای کاتولیک، به تعلیم و تربیت خبرنگاری و روزنامه‌نگاری نسل جوان و آموزش حین کار نیروهای متخصص در بخش چاپ و انتشار بپردازد.

۳. نشریه‌های کاتولیک

مطبوعات کاتولیک را می‌توان بنابر ویژگیها و مخاطبان خاص آن، به شرح زیر طبقه‌بندی کرد:

نشریه‌های دوایر اسقفی

نشریه‌های دوایر اسقفی را ۲۲ واحد روزنامه‌نگاری مستقیماً و یا به تقاضای اسقفهای دوایر اسقفی آلمان، با تیراژی بالغ بر ۱/۶۱۹ میلیون نسخه (در سال ۱۹۸۵) منتشر می‌کنند. ارگانهای مطبوعاتی هریک از دوایر اسقفی، افرادی را که پیوند نسبتاً مشخصی با کلیسا

سازمانها، نهادها و گروههای وابسته به کلیسا تشکیل می دهند، با تیراژی نزدیک به ۹۷۸ هزار نسخه منتشر می شود.

مجلات فرهنگی و تخصصی

این نوع مجلات با تیراژی بالغ بر ۱۳۶ هزار نسخه انتشار می یابد.

خوانندگان

مطبوعات کاتولیک با احتساب نشریه راینشر مرکور،^۷ در مجموع تیراژی بالغ بر ۹/۴ میلیون نسخه (سال ۸۵) دارد. کلیسا برآمد مطبوعات خود را نگران کننده ارزیابی می کند:

مقایسه تیراژ مجلات کاتولیک در سه ماهه چهارم سالهای ۸۴ و ۸۵، کاهش بالغ بر ۱۶۷ هزار نسخه را نشان می دهد. تنها مجلات جوانان، ۶۲ هزار نسخه کاهش داشته است و نشریات اسقفی نیز در یک سال ۳۶۰۰ نسخه کاهش. در سال ۱۹۸۵، بین ۱۷/۱ درصد از کاتولیکها، یعنی ۳/۵۷ میلیون از ۲۰/۸۳ میلیون کاتولیک بالای ۱۴ سال در آلمان، نشریات کلیساهای کاتولیک توزیع شده است؛ به طوری که ۵۸ درصد آن را زنان و ۶۵ درصد از خوانندگان آن را افراد بالای ۴۰ سال تشکیل می داده است.

نشریه های پروتستانی

۱. نشریه های پروتستانی در گذشته

نشریات تخصصی پروتستانی که اولین عنوان از میان آنها نشریه عتیق و جدید از گنجینه علوم الهی^۸ از سال ۱۷۰۱ در ویتمبرگ منتشر شد، در شمار نشریات متقدم پروتستانی قرار می گیرند. دوره واقعی مطبوعات پروتستانی، تقریباً از سال ۱۸۱۵ آغاز می شود.

پس از کنگره کلیسایی به سال ۱۸۲۸ در ویتمبرگ، هفته نامه های بسیاری که به «جراید یکشنبه» مشهور شدند، پا به عرصه وجود نهادند: مانند درناخبار^۹ (همسایه) در هامبورگ: ۱۸۳۹، دوایز بورگزونتاگس بلات^{۱۰} (نشریه یکشنبه دوایزبورگ): ۱۸۵۰ و دوسلدورفر زونتاکس بلات^{۱۱} (نشریه یکشنبه دوسلدورف): ۱۸۵۰. مهمترین دوران تأسیس نشریات پروتستانی بین سالهای ۱۸۹۱/۱۹۰۰ بود با ۱۴۱ نشریه، ۱۹۰۱/۱۰ با ۲۲۹ نشریه و بین سالهای ۱۹۱۱/۱۴ نیز با ۱۱۷ نشریه.

پس از جنگ جهانی اول، اجلاس مطبوعات پروتستانی آلمان، بدون آنکه فعالیت چشمگیری داشته باشد، تأسیس شد.

مطبوعات پروتستانی بین سالهای ۱۹۲۴/۲۶ با حدود ۵۰۰ نشریه جدید نقطه عطف دیگری در مسیر تاریخی خود به وجود آورد. مطبوعات پروتستانی در سال ۱۹۳۳، ۱۵۰۰ نشریه بود و تیراژی بالغ بر ۱۲ میلیون نسخه داشت.

مطبوعات پروتستانی در اثر فشارهای سیاسی و درون کلیسایی، به تدریج با بحرانهای عمیقی مواجه شد. گروه «مسیحیان آلمان» که ارتباط تنگاتنگی با ناسیونال سوسیالیستها داشتند و سرانجام به آنها پیوستند، اثرهای شومی در تاریخ مطبوعات پروتستانی به جای گذاشتند. این گروه، نشریه تخصصی الهیات آلمانی^{۱۲} را در اشتوتگارت

دارند، مخاطب و یا خواننده خود تلقی می کنند. نشریه های دوایر اسقفی سعی دارد اخبار و اطلاعاتی را از قلمرو اداری کشیش بخش و یا اسقف و از کلیساهای داخلی و جهانی عرضه، و در مجموع کلیسا را از رهگذر تصویر و کلام معرفی کند.

تیراژ ریک از نشریه های دوایر اسقفی، بستگی دارد به گستره قلمرو اداری اسقف و شدت و ضعف ارتباط هر یک از کلیساهای با مردم مقیم در هر یک از بخشهای آلمان. برای مثال، تیراژ نشریات در قلمرو اداری اسقف در شهر مونستر، بیش از ۲۰۸ هزار نسخه، در کلن ۱۲۷ هزار، و در فرایبورگ نزدیک ۱۲۰ هزار نسخه است. در مقابل، تیراژ نشریات در قلمرو اداری اسقف در هیلدسهایم ۳۵۴۰۰، لیمبورگ ۲۶۳۰۰، فولدا ۱۵۹۰۰ و غرب برلین ۱۲۸۰۰ نسخه است. بنابراین، از ضعیفترین ارگانهای دوایر اسقفی به شمار می آیند.

هفته نامه ها و مجلات

در کنار نشریه های دوایر اسقفی، تعدادی هفته نامه و مجله نیز وجود دارد که از دیدگاه مسیحیت، مسایل و امور مربوط به کلیسا و روابط کلیسا و جهان را مطرح نظر قرار می دهد.

بیلد پست^۲، لیر یسولس بلات^۳، دویچه تاگس پست^۴ در مجموع با تیراژی بالغ بر ۵۴۵ هزار نسخه (سال ۱۹۸۵) در شمار هفته نامه ها قرار دارند. ولت بیلد^۵ و لپن اوندارتسپهن^۶ با تیراژی قریب بر ۸۴۰ هزار نسخه، به صورت مجله منتشر می شوند.

نشریه های تبشیری

نشریه های تبشیری با تیراژی بالغ بر ۳/۵ میلیون نسخه (سال ۱۹۸۵)، وسیعترین بخش مطبوعات کاتولیک را به خود اختصاص داده اند. نشریه های تبشیری عمدتاً مسایل مربوط به کشورهای جهان سوم و در حال توسعه را و اطلاعات، اخبار، پیشنهادات و توصیه های کلیساهای این کشورها را در محور اصلی موضوعات خود قرار می دهند.

مجلات بانوان

مخاطبان این مجلات را بانوان تشکیل می دهند و طبعاً موضوعات آن نیز در مورد و برای بانوان در محیط کلیسا و اجتماع است. محورهای اصلی این مجلات، امور آموزشی و پرورشی، خانه داری و اوقات فراغت است. مجلات بانوان در مجموع تیراژی بالغ بر ۱/۱ میلیون نسخه (در سال ۱۹۸۵) دارد.

مجلات جوانان

مجلات جوانان کلیسای کاتولیک که مخاطبان آن را کودکان، نوجوانان و جوانان تشکیل می دهند، با تیراژی بالغ بر ۴۰۰ هزار نسخه در سراسر آلمان توزیع می شود.

مجلات تشکیلاتی

مجلات تشکیلاتی که مخاطبان آن را اعضای اتحادیه ها،

7. Rheinischer Merkur

8. Altes und Neues aus dem Schatz Theologischer Wissenschaften

9. Der Nachbar

10. Duisburger Sonntagsblatt

11. Düsseldorf Sonntagsblatt

12. Deutsche Theologie

2. Bildpost

3. Liboriusblatt

4. Deutsche Tagespost

5. Weltbild

6. Leben und Erziehen

منتشر می کرد و در ماه ژوئیه ۱۹۳۳، ماهنامه مسیحیان آلمان را با نام صلیب مسیحیان و صلیب شکسته^{۱۳} در ساکسن تأسیس کرد.

در مقابل، پروتستانهای مخالف به دور نشریه جماعت مسیحی به نام در لوی کلمه^{۱۴} که در ماه نوامبر ۱۹۳۳ در شهر وپرتال انتشار یافت، جمع شدند. در دوران رایش، بسیاری از نشریه های پروتستانی مخالف به تدریج حذف شدند. مجموع نشریات پروتستانی در تاریخ ۱/۴/۱۹۳۴، بالغ بر ۱۲۰۵ بود. این رقم در تاریخ ۱/۴/۱۹۴۰، به ۷۳۳ نشریه رسید. در همین زمان، میزان تیراژ این نشریات از ۱۴/۷ میلیون، به ۹/۸ میلیون نسخه کاهش یافت.

۲. نشریات پروتستانی بعد از جنگ

پس از جنگ جهانی دوم، سنت مطبوعات پروتستانی در آلمان دنبال شد و خود را ادامه دهنده راه دیوهان هایتریش و لیشرن معرفی می کرد. وی به عنوان پدر رسالت درونی، نقش زیادی در ایجاد و توسعه مطبوعات و نشریه های یکشنبه ها در اواسط قرن نوزده داشت. آوگوست هیندرر، اتحادیه مطبوعات پروتستانی آلمان، نشریه آلمان پروتستانی و سرویس مطبوعات پروتستانی را تأسیس کرد و به عنوان خالق کار مطبوعات پروتستانی عصر شهرت یافت. در مجموع، ۸۵۰ نشریه پروتستانی با تیراژی نزدیک ۷/۵ میلیون نسخه در سطح آلمان منتشر می شود. در میان آنها، هفته نامه دوپچس آگماینس زونتاکس بلات با تیراژ فروش بالغ بر ۱۰۵/۳۰۴ نسخه (سه ماهه چهارم سال ۱۹۹۰) در هامبورگ انتشار می یابد.

هفته نامه های کلیساهای پروتستانی

عموماً هر یک از کلیساهای ایالتی پروتستانی، ارگانهای مخصوص خود را به طور هفتگی منتشر می کنند. از جمله انزدر کیرشه^{۱۵} (کلیسای ما) با تیراژی بالغ بر ۱۱۳/۴۷۶ نسخه در بیله فلد (سپتامبر ۱۹۹۰)؛ دروک^{۱۶} (طریق) با تیراژ ۶۴/۳۵۵ برای ایالت راین لاند در دوسلدرف (ژوئن ۱۹۹۰)؛ کریستلیشه فامیلیه^{۱۷} (خانواده مسیحی) با تیراژ ۷۴/۹۹۰ در اسن (ژانویه ۱۹۸۹)؛ آوف بروچ^{۱۸} (بعثت)، برای بخش ایالتی بادن در کارلسروهه با تیراژ ۴۴/۴۱۸ (در ژانویه ۱۹۹۰)؛ نشریه کلیسایی پروتستانی هسن وناساو^{۱۹} با تیراژ ۲۷/۷۹۲ در شهر فرانکفورت (در ژانویه ۱۹۹۰)؛ بیک کلیسای پروتستانی^{۲۰} با تیراژ ۲۵/۴۵۵ نسخه در شهر اشپایر (در نوامبر ۸۹)؛ نشریه جماعت پروتستانی بخش ایالتی ورنبرگ^{۲۱} با تیراژی بالغ بر ۱۴۴/۸۷۴ در شهر اشتوتگارت (در فوریه ۱۹۹۰)؛ هفته نامه پروتستانی از باواریا^{۲۲} با تیراژی بالغ بر ۴۱/۷۶۶ در شهر روتن بورگ؛ نشریه پروتستانی ساکسن سفلی^{۲۳} با تیراژ ۴۵/۷۴۵ در هانور (در ژانویه ۱۹۹۰).

13. Christenkreuz und Hackenkreuz

14. Unter dem Wort

15. Unsere Kirche

16. Der Weg

17. Christliche Familie

18. Aufbruch

19. Evangelische Kirchenzeitung für Hessen und Nassau

20. Evangelische Kirchenbote

21. Evangelisches Gemeindeblatt für Württemberg

22. Evangelisches Sonntagsblatt aus Bayern

23. Niedersächsische Evangelische Zeitung

نشریه های جهانی

اتحادیه جهانی لوتر که در سال ۱۹۴۷ در لوند تأسیس شد، نقش مهمی در فعالیتهای انتشاراتی کلیساهای جهانی پروتستانی ایفا می کند. قریب دو سوم از کلیساهای لوتر آیینی، به این اتحادیه تعلق دارند. ارگان رسمی اتحادیه جهانی لوتر، بوئتن خبر^{۲۴} و مقرآن در ژنو است. در کنار آن، از ماه مارس ۱۹۵۱، نشریه بین المللی لوتریته روندشاو^{۲۵} نیز در ژنو انتشار می یابد.

کریستیان ساینس مونیتر^{۲۶} از میان نشریات دوره ای پروتستانی، جایگاه ویژه ای دارد. هر چند آمریکا و انگلیس مهمترین کشورهای انتشاراتی پروتستانی به شمار می آیند، ولی آلمان از نظر کمیت نشریات، در صدر قرار دارد.

مهمترین نشریات کلیسایی

Altöttinger Liebfrauenbote

Bayerisches Sonntagsblatt für die Katholische Familie

Berliner Sonntagsblatt

Bonifatius Bote

Die Christliche Familie

Der Dom

EGB-Evangelisches Gemeindeblatt Berlin

Evangelische Kirchenzeitung für Baden-Aufbruch

Evangelische Kirchenzeitung für Hessen und Nassau

Evangelischer Kirchenbote

Evangelisches Gemeindeblatt für Württemberg

Evangelisches Sonntagsblatt aus Bayern

Glaube und Leben

Hiemat + Glaube

Heinrichsblatt

Kasseler Sonntagsblatt

Katholisches Sonntagsblatt

Kirchenbote des Bistums Osnabrück

Kirchenzeitung für das Bistum Aachen

Kirchenzeitung für das Bistum Eichstätt

Kirchenzeitung für das Bistum Hildesheim

Kirchenzeitung für das Erzbistum Köln

Kirchenzeitung für die Diözese Augsburg

Kirche und Leben

Konradsblatt

Liboriusblatt

MKKZ- Münchner katholische Kirchenzeitung

Niedersächsische evangelische Zeitung

Nordelbische Kirchenzeitung

Passauer Bistumsblatt

Paulinus

Petrusblatt

Der Pilger

24. News Bulletin

25. Lutherische Rundschau

26. Christian Science Monitor

Publik-Forum
Ruhr-Wort
Der Sonntag
Sonntagsblatt
Unsere Kirche
Der Weg
Würzburger katholisches Sonntagsblatt
Das Zeichen

نشریات یهودی

مطبوعات یهودی، پس از یک زمان بسیار کوتاه در پایان قرن هفدهم در هلند، اولین دوران شکوفایی خود را در قرن هجدهم در آلمان - به خاطر فضای مناسب فکر عصر روشنگری - پشت سر گذاشت.

در سال ۱۷۸۴، شاگردان فیلسوف موزس منولس زون نشریه‌ای به نام هایسلف^{۲۷} (جامع) منتشر کردند. هایسلف در اوایل سعی در ناسوتی کردن تعالیم عبرانی و روحانی در قالب یک فلسفه عام انسانی روشن ضمیر داشت. چندی نگذشت که باب جدیدی گشود و از رهگذر آن، سعی داشت خوانندگان خود را با تفکرات روشنگری، ادبیات و زبان آلمانی نزدیک کرده، بدین طریق نوعی همگونگی و آزادی در این سطح فرهنگی کسب کند. در قرن نوزدهم، به تدریج زبان عبری از بسیاری از آرگانهای مطبوعاتی یهودی که غالباً عمر کوتاهی داشتند، حذف شد و جای خود را به زبان آلمانی داد. سولامیت (مصلح)^{۲۸} تنها نشریه‌ای بود که از میان نشریات یهودی عمری نسبتاً طولانی داشت. (۱۸۰۶/۴۸) سوتیتر این نشریه، عبارت بود از: «مجله ترویج فرهنگ و انسانیت در میان ملت یهود».

در قرن نوزدهم، محدودیتها و فشارها در مقابل آزادی عمل یهودیان شدت می گرفت و در نتیجه، نوعی اصولگرایی دینی در مقابل کوششهایی که برای مذهب زدایی انجام می گرفت، به وجود آمد. به دنبال این جریان، نخستین مجله یودیشه پوسه^{۲۹} در سال ۱۸۶۹ به عنوان ارگان مدافع تمام منافع یهود، به ابتکار اسراییل هیلدسهایمر تأسیس شد. وی مؤسس «سینار خاخامهای آیین ارتدکس یهود در برلین» نیز بود.

در کنار ارگانهای علمی که در جریان پدیداری علم و شناخت آیین یهود تأسیس شد، به تدریج نشریات سیاسی به وجود آمدند که به جنبه های آزادی و تساوی حقوقی یهود، به رسمیت شناختن اجتماعی آن و مبارزه با یهودستیزی توجه می کردند. مبارزه با یهودستیزی در سرآغاز قرن بیستم، برای آن دسته از یهودیانی که خود را در آغاز آلمانی احساس می کردند، اهمیت روزافزونی می یافت؛ زیرا توفیق در این راه، می توانست همزمان در خدمت برخورد با جنبش صهیونیستی نیز قرار گیرد و در حقیقت، جنبشی که در اواخر قرن نوزدهم پدید آمد، طرفداران خود را با تأکید بر حفظ هویت ملی، به بازگشت به اصالت یهود فرامی خواند. در توازی این جریان، مجلاتی نیز پدیدار شدند، از جمله: در رایش آلمان^{۳۰} (۱۸۹۵/۱۹۲۲) و روزنامه عمومی آیین یهود^{۳۱} که لودویگ فلیسبون در سال ۱۸۳۷ آن را در لایپزیک تأسیس

27. Ha Meassef
28. Sulamith
29. Judische Presse
30. Im Deuschen Reich
31. Allgemeine Zeitung des Judentums

کرد. این روزنامه، خود را یک ارگان غیرحزبی مدافع تمام منافع یهود در زمینه های سیاسی، مذهبی، ادبیات، تاریخ، زبان و ادب معرفی می کرد. روزنامه عمومی آیین یهود، در سال ۱۹۲۲ در روزنامه سی.وی^{۳۲} که در برلین منتشر می شد، ادغام شد.

در قرن بیستم، با وجود آنکه مطبوعات قرن بیستم به طور پیگیر آلمانیها را مخاطب خود قرار می داد، در میان آنها طنین چندانی نداشت. در مقابل، نویسندگان، روزنامه نگاران، دبیران و ناشران یهودی نشریات و کتابها در مؤسساتی که هرچند بانیان آن یهودی بودند، کار می کردند ولی در اوضاع اجتماعی و اقتصادی آلمان زندگی به سر می آوردند، مؤثرتر واقع می شدند. برای نمونه، نشریه برلینر تاگه بلات^{۳۳} که در سال ۱۸۷۲ در برلین رودلف موسه آن را تأسیس کرد با سردبیری شودور ولف شهرت جهانی یافت، از بطن آنتسن اکیپدسیون^{۳۴} که رودلف موسه قبلاً آن را در سال ۱۸۶۷ در برلین تأسیس کرده بود، تولد یافت. و یا فرانکفورتر تسایتونگ سلف روزنامه فرانکفورتر الگماینه^{۳۵}، در «چاپخانه سوسیته» که در حال حاضر نیز در شمار یکی از سهامداران این روزنامه به شمار می آید، به چاپ می رسید. بانکدار لئوپولد زونه مان، فرانکفورتر تسایتونگ را از بطن یک نشریه بورسی توسعه داد. همچنین «کاغذ فروشی اولشتاین» در شهر فورت، به «بنگاه انتشارات اولشتاین» در برلین تبدیل شد که پرتیراژترین نشریات را مانند برلینر تسایتونگ^{۳۶}، برلینر مودرگن پست^{۳۷}، برلینر ایلوستریرته تسایتونگ^{۳۸} و یا فومیشه تسایتونگ^{۳۹} که در سال ۱۹۱۳ خریداری کرد، منتشر می ساخت. این گونه نشریات یهودی الاصل، در شمار جراید لیبرال چپ بودند. ناسیونال سوسیالیستها این جراید را مطبوعات یهودی لیبرال قلمداد می کردند.

از رهگذر اداره و نظارت دولتی بر بنگاههای انتشاراتی در دوران رایش سوم، همناختی در سطح بنگاههای انتشاراتی نیز ایجاد شد. حاکمیت ناسیونال سوسیالیسم، شرکتهای انتشاراتی یهود را مانند «موسه» و «اولشتاین» و یا «سوسیته» از طریق آریایی کردن و سپس خرید آنها، به مالکیت ناسیونال سوسیالیستها منتقل کرد و در نهایت، در جریان «حل نهایی» مسئله یهود، مطبوعات یهودی نیز از صحنه حذف شد. از سال ۱۹۴۷، هفته نامه الگماینه وخن تسایتونگ در یودن این دوپجلاد به عنوان ارگان یهودیان باقی مانده در آلمان، در بن با تیراژی بالغ بر ۲۵ هزار نسخه (در دسامبر ۱۹۹۰) منتشر می شود و یک شماره فرعی نیز برای برلین دارد که به نام الگماینه یودیشه تسایتونگ در این شهر توزیع می شود.

ناشر این هفته نامه، «شورای مرکز یهودیان در آلمان» است. این هفته نامه، در چاپخانه «شرکت مطبوعاتی یهود - با مسئولیت محدود» به چاپ رسیده و در روزهای پنجشنبه در سطح آلمان، اروپای آلمانی زبان و در آن سوی دریاها انتشار می یابد. هانس پیتر فوردرینگ مدیر فنی این هفته نامه، و فریدو زاکسر و برگیت هایندریش از دبیران آن هستند.

32. C.V.-Zeitung
33. Berliner Tageblatt
34. Anonen-Expedition
35. Frankfurter Allgemeine
36. Berliner Zeitung
37. Berliner Morgenpost
38. Berliner Illustrierte Zeitung
39. Voessische Zeitung